

Les agressions homòfobes, entre l'odi i les traves judicials

NacióDigital parla amb testimonis que, des de primera línia, expliquen les dificultats per denunciar atacs al col·lectiu LGTBI

Manifestació de l'Orgull a Tarragona | Josep M. Llauradó

"Tinc por, impotència i frustració". Qui parla és Àngel Exojo, **víctima de l'agressió homòfoba a Sant Cugat del Vallès** denunciada aquesta setmana. Dos nois de 15 i 17 van apallissar el jove al crit de "maricón". El resultat de l'agressió han estat dos punts de sutura a la zona cranial, una dent trencada i diverses contusions al braç i a la mandíbula. El cas, lluny de ser una anècdota, és un exemple més del **repunt d'agressions homòfobes** que s'han viscut darrerament a Catalunya i al conjunt de l'Estat. Des de la pallissa a un home a Barcelona a finals de juny a l'atac a un jove a València dissabte passat, el mateix dia que un grup de persones van matar a cops **Samuel Luiz** a La Corunya.

"Estem vivint una espiral lgtbifòbica, amb més agressions que cada cop més violentes per part dels agressors", valora el director de l'**Observatori Contra l'Homofòbia de Catalunya (OCH)**, Eugeni Rodríguez, en declaracions a **NacióDigital**. Segons l'observatori, **els casos de violència contra el col·lectiu LGTBI van incrementar un 25% a Catalunya el 2020**, arribant als 189 casos, la xifra més elevada en els darrers cinc anys. A finals de gener, l'entitat va fer una actualització en què assegurava haver rebut 20 incidències des de principis del 2021, és a dir gairebé una mitjana d'una al dia.

Rodríguez considera que l'increment té un origen identificable, que es deu en part al "**caldo de cultiu**" que ha generat l'**extrema dreta**, sobretot des que Vox ha obtingut representació

institucional. "Tots estem d'acord que cal combatre el seu discurs, però què fem per aconseguir-ho?", es pregunta el director de l'observatori. Com a resposta, **demana a les administracions més recursos per a la prevenció** i sobretot "escoltar les entitats". "Ens sentim sols i defensem que es faci un treball similar al que es va començar a fer en el seu moment amb la violència masclista", diu Rodríguez.

El director de l'observatori demana també millores en l'atenció i la reparació a les víctimes. Un objectiu que actualment topa amb moltes traves. David Tarragó, de 36 anys, **va ser apallissat al crit de ?puto maricón de mierda?** la matinada del 8 de juny en sortir d'un bar de la Gaixample de Barcelona, i ara ho explica per primera vegada a un mitjà. Quatre puntades de peu a l'estómac, dues a la cara i un intent d'estrangulació. El que l'agressor no s'esperava és que la seva víctima fos cinturó negre de judo. Tarragó el va mossegar i va aconseguir immobilitzar-lo fins que va arribar la Guàrdia Urbana, dos quarts d'hora després.

La policia va fer constar l'agressió com a una baralla, en lloc d'una agressió lgtbifòbica, però Tarragó va recórrer a l'assessoria de l'OCH perquè l'agressió fos reconeguda com a tal. Tot i que en aquell moment no tenia lesions visibles, i així ho recull l'informe mèdic de just després de l'agressió, al cap de dos dies, en despertar-se, Tarragó no es podia moure. El van portar d'urgències a l'hospital i el van operar a l'instant, ?em van dir que faltaven 15 minuts perquè hagués explotat la vesícula i això hagués suposat la meva mort?.

Ara Tarragó és a l'espera d'entregar l'informe mèdic definitiu als jutjats perquè se celebri el judici. Assegura que l'agressor és reincident en agressions al col·lectiu. En el cas que el jutge no reconegué el caràcter lgtbifòbic de l'agressió, acudiria al testimoni d'altres víctimes. Desconeix si l'agressor està en llibertat o no i **assegura tenir "por de trobar-se'l"**.

[h3]Manca de cultura jurídica[/h3]

Aconseguir veure reconegut el caràcter d'odi de l'agressió no serà fàcil. Així ho constata l'advocada **Laia Serra**, que ha exercit de lletrada a persones víctimes d'atacs similars. "Hi ha manca de cultura jurídica i de coneixement dels drets humans per part de la judicatura", denuncia Serra. "Els jutges continuen esperant que sigui un nazi el que cometi l'agressió, però molts cops és el veí del cinquè", explica.

L'advocada traça un paral·lelisme amb la violència masclista. "Imagina que un jutge digués que no n'hi ha emparant-se en el pretext d'una discussió domèstica", argumenta. En ocasions, quan les agressions lgtbifòbiques arriben al jutjat, **els tribunals etiqueten els atacs com a baralles convencionals**. Això passa habitualment en causes pilotades per jutges de perfil conservador, segons l'experiència de Serra, fins i tot en aquells casos en què la Fiscalia defensa la tesi del delictes d'odi. Per canviar aquesta realitat, l'advocada planteja la necessitat d'un "canvi social" però també un **increment de la formació als jutges**. "El problema no és el codi penal, sinó les ulleres amb què es mira.

Christo Casas, directament, **va optar per no denunciar**. El seu cas s'ha fet viral aquests dies a Twitter, començant una campanya de visibilització d'agressions LGTBfòbiques amb el coixinet **#YoSíTeCreo**. Casas va patir una agressió física homofòbica a les festes del Raval, el seu barri, l'any 2018, per part d'un grup de sis o set joves. Va decidir no denunciar el cas als Mossos, a qui considera un cos "lgtbifòbic".

Els fets van començar quan, fent cua a uns lavabos portàtils, dues noies li van barrar el pas titllant-lo de **?maricón?** per voler-ne fer ús, en lloc d'orinar als arbres com ?els homes de veritat?. Després d'una primera ?petita baralla? va aconseguir entrar a un lavabo, però en sortir l'esperava tot el grup, amb majoria de nois. El van tirar a terra i pegar, un altre cop, al crit de **?maricón?**. L'agredit va triar no parlar-ne amb els mitjans i que fos l'OCH qui el representés, tot i ser periodista, degut al xoc emocional. Com en el cas del Samuel, **alguns mitjans ?relacionats amb la dreta o l'extrema dreta? van qüestionar que fos una agressió lgtbifòbica** i van aprofitar l'ocasió per alimentar el discurs racista, inventant-se el perfil dels agressors. Altres mitjans van

acusar Casas d'haver assetjat a les noies o van argumentar altres mòbils de l'agressió quan ?la baralla l'estaven buscant els agressors perquè tant el Samuel com jo som *maricons*?

Aquest dimecres el Parlament ha declarat Catalunya "zona de llibertat per a les persones LGTBI" (<https://www.naciodigital.cat/noticia/222192/parlament-declara-catalunya-zona-llibertat-persones-lgtbi>) . Amb tot, l'onada d'agressions homòfobes de les darreres setmanes amenaça a continuar creixent i **les víctimes i els col·lectius LGTBI llancen un crit d'alerta** que no pot ser més clar. "A la gent se li acostuma a oblidar, però malgrat que Catalunya sigui un país on la comunitat LGTBI hi té un lloc, aquest no és segur", conclou Àngel Exojo, el noi que va ser agredit el 26 de juny a Sant Cugat del Vallès.